

Arrest

nr. 121 162 van 20 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Gent, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 20 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Gent, namelijk de schepen van Burgerzaken en Protocol en Ambtenaar van de Burgerlijke Stand van 1 oktober 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 26 november 2013 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 30 juni 2013 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in, in functie van zijn Belgische vader.

1.2. Op 1 oktober 2013 nam de gemachtigde van de burgemeester van de stad Gent een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan in kennis gesteld op 24 oktober 2013.

Dit vormt de bestreden beslissing. Zij werd getroffen op grond van artikel 52,§3, van het koninklijk besluit betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) en stelt in essentie dat verzoeker binnen de gestelde termijnen niet de gevraagde documenten heeft voorgelegd, namelijk *“Bewijzen financiële steun in het verleden-Bewijzen van inkomsten van de referentiepersoon”*.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. 4 Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure). Uit de vaste rechtspraak van de Raad van State (zie o.a. RvS 31 maart 1994, nr. 46.816) blijkt dat het belang actueel dient te zijn en dus voorhanden moet zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak dient te doen.

Of er nog sprake is van een actueel belang is een aangelegenheid die de Raad ambtshalve dient te onderzoeken.

Uit stuk 1 gevoegd bij de nota van de verwerende partij blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris ondertussen voor de in punt 1.1. bedoelde aanvraag op 2 december 2013 een beslissing trof tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze beslissing werd getroffen op grond van artikel 52, §4, vijfde lid van het Vreemdelingenbesluit.

Gelet op deze gang van zaken dient de Raad ambtshalve te besluiten dat verzoekende partij geen belang heeft bij haar beroep. Het is immers gericht tegen een beslissing die ertoe strekt de in punt 1.1. bedoelde vestigingsaanvraag niet door te sturen naar de gemachtigde van de staatssecretaris omdat bepaalde documenten ontbreken, terwijl uit de hierboven vermelde bijlage 20 van 2 december 2013 blijkt dat de in punt 1.1. bedoelde vestigingsaanvraag werd doorgestuurd naar de gemachtigde van de staatssecretaris en dat deze een beslissing ten gronde heeft genomen.

Ter terechtzitting verklaren beide partijen zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Kosten

Aangezien verzoekende partij niet kon bevroeden dat haar in punt 1.1. bedoelde vestigingsaanvraag alsnog door de verwerende partij zou worden overgemaakt aan de gemachtigde van de staatssecretaris en dat deze op 2 december 2013 een beslissing zou treffen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA